

Dvořák: Čína staví desítky uhelných elektráren a ČR je ruší. Ale Země je jen jedna

Podle něj právě energetika představuje velikou výzvu. Problém spočívá v tom, že se v Evropě vypínají stabilní zdroje, hlavně uhelné, ale třeba v Německu i jaderné, a je tlak na jejich nahrazování obnovitelnými zdroji, které však nejsou stabilní, nevyrábějí pořád stejně.

Rostoucí ceny elektřiny v souvislosti s energetickou krizí i s přechodem na zelenou energii mohou být podle Dvořáka pro české hospodářství velkým problémem. Například Německo je dostatečně robustní a disponuje finančními zdroji na to, aby podnikatelům či průmyslu elektřinu dotovalo. Česko ale podobné zdroje nemá.

Odstříhnout se od Německa?

„Vysoké ceny jsou problém pro všechny. Vstupy rozhodují o výsledcích. Jakmile se na začátku něco pokazí, na konci z toho nemůže vzejít nic dobrého. A teď se to pokazilo. Před několika lety byla cena elektřiny relativně nízká a hlavně předvídatelná. A to teď není,“ říká Filip Dvořák s tím, že podnikatelé teď nevědí, co bude dál.

A neřeší se to pouze u nás. I v Německu mají problémy, přestože firmy tam mají cenu elektřiny díky dotacím nižší než v ČR. „A to je problém. Vysoké ceny energií přemísťují významné investice mimo Evropskou unii. V Německu to vidíme v případě firmy BASF. Klíčová světová firma v chemickém průmyslu zavírá v Německu svůj závod a přesune ho do Číny.“

Má se tedy Česko odstříhnout od hospodářské závislosti na Německu? Řada ekonomických expertů potvrzuje, že propojenost obou zemí je významná. Problém ale může být to, zda lze jít stejnou cestou jako naši západní sousedé, kteří se nezbavují pouze uhlí, ale i jádra.

„Naše bezpečnost je v našich rukou a každým krokem, kterým ji oslabíme, se dostáváme do závislosti na někom jiném. To říkal i náš premiér nedávno v Brně. Kdo má v ruce svoji bezpečnost, má v ruce i své hospodářství,“ míní Dvořák.

Neučme se od těch, kdo bloudí

„Německo už nacpalo do své zelené budoucnosti miliardy eur. Ale když se podíváte na mapu znázorňující jejich uhlíkovou stopu, jsou na tom v pomyslném žebříčku „smrdění“ stejně jako my. Před námi je snad pouze Polsko nebo Kosovo. Zkusme se učit od těch, kteří to umí, ne od těch, kteří bloudí,“ myslí si Dvořák.

Na druhé straně i Německo se podle něj dokáže v krizových okamžicích chovat pragmaticky, což potvrzuje skutečnost, že zvažuje prodloužení životnosti uhelných elektráren. Na stole je varianta, že možná zůstanou v provozu i po roce 2024.

„Němci jsou zvyklí se zařídit. I když mají schválený nějaký plán, racionálně uvažují. Já mám u nás občas obavy, že když už jsme něco nahlásili do Bruselu, prostě to musíme udělat, i když už to není logické. Jako v tom příkladu z domácnosti. Koupím si lístek do kina a praskla mi stoupačka. Přece do toho kina neodejdu a budu řešit stoupačku,“ radí viceprezident Hospodářské komory.

„Dlouhodobě doporučuji, abychom se vyvarovali upínání se ke grafům a abychom se zamysleli nad tím, jak bude naše energetika vypadat v následujících 10 letech,“ říká Dvořák.

On sám osobně není proti dekarbonizaci. Říká, že dlouhodobě prosazuje

ambiciózní plány, ale musí mít pragmatický základ. „Obnovitelné zdroje jsou závislé na počasí. I díky Klementinu máme představu o tom, jaká bude například zima v průběhu prosince 2028.“

„Tedy kolik bude svítit sluníčka a jak bude foukat. A já dlouhodobě navrhuji: zkusme si říct, které elektrárny a jaké zdroje v tu chvíli budou vyrábět elektřinu? A my musíme vědět, které elektrárny v tu dobu budou v provozu,“ uvádí s tím, že významné světové ekonomiky takový plán mají a nechtějí nic ponechat náhodě.

Čína staví desítky uhelných elektráren

Podle Dvořáka je typickým příkladem Čína. V době, kdy se Evropa odklání od uhlí, staví Čína nové uhelné elektrárny, protože pouze tak zajistí energii pro rozvíjející se průmysl. „V současnosti chtějí postavit takové množství uhelných elektráren, které vyrobí elektřinu jako 103 Temelínů.“

A s Čínou přichází podle něj i další problém. Evropa řešila v posledních měsících problém se závislostí na ruském plynu a ropě. Z té se postupně vymaňuje. „Ale stejně tak musíme řešit i závislost na Číně například v případě obnovitelných zdrojů energie.“

Čína totiž podle něj ovládá těžbu vzácných kovů, vyrábí se tam drtivá většina solárních panelů a dalších komponentů a ovládá většinu trhu v oblasti větrné energetiky. Zároveň je Čína i lídrem v oblasti elektroaut.

Podle Dvořáka je proto třeba se zamyslet, jestli si Evropa pomyslně svou klimatickou politikou nenabíhá na čínské vidle. „Když to shrnu takovým vtipem. Řidič najíždí na dálnici a v rádiu se ozve: pozor, v protisměru jede auto. A řidič si říká: hele, proti mně jede jeden blbec, druhý blbec, třetí blbec... Abychom náhodou v tom protisměru nejeli my,“ uzavírá viceprezident Hospodářské komory.

Autor: [Vladimír Vokál](#)